SCILLA Meerzwibel.

A acrimoniam habeat aqua. Siccatur autem in u
ne taleolæ inuicem ſe contingant. Sic igitur ſeć
cum utimur. Ad rimas uerò pedum crudæ Sc
aut cum reſina liquefacta imponit̃. Decocta in
eſt. Aſſæ eiuſdẽ pars una toſti ſalis partibus oć
ris unius duorúmue pondere ad emolliendã a
ramentarijs medicamentis, & ijs cum quibus
cisq; & ſtomachicis, quibus innatant cibi, & mo
ſi, aſthmaticis, cruenta reijcientibus. Trium ue
melle ſumpſiſſe ſatis eſt. Coquitur eadem cun
maximè coctionẽ adiuuans. Strigmentitia per
ſumpta, idem poteſt. Cauendus Scillæ uſus ijs
tum erit. Prodeſt uerrucis & pernionibus aſſar
caricis aut melle exceptum, ſi manditur, aluum
ſa tota amuletum eſt.

EX GA

Præſtat aſſam aut elixam ſumere: ſic enim ur

EX PLI

Scillarum in medicina alba eſt quæ maſculu
ſima fuerit, utiliſsima erit. Huic aridis tunicis d
ſutum ſuſpendit̃ lino modicis interuallis, poſt
aſperrimi pendentia immerguntur, ita ne ulla p
ſtitium diebus quadraginta octo. Gypſo dein
lis, totius diei ſolem accipientibus. Poſt eum nu
B mitur, acetum transfunditur. Hoc clariorẽ aci
rumq; doloribus, parum ſumptum binis diebu
ſtum extinctæ animæ momento aliquo ſpecie
dentibus, uel per ſe cõmanducata. Tineas & re
to & melle ſumpta. Linguæ quoq; recens ſubi
tiant. Coquitur pluribus modis in olla, quæ c
uel adipe aut luto illita, aut fruſtatim in patinis.
coquiturq; in aceto, tum ſerpentium ictibus im
medium eius iterum in aqua coquitur. Vſus ſi
ciendam tribus obolis cum melle & aceto potę.
ſi non ſentiant ulcus, quibus innatet cibus. Ad t
terem cum ſuſpirio. Diſcutit & ex folijs ſtrumas
capitis, & ulcera manantia illita, ex oleo cocta. C
ximè uti coctionem faciat. Sic & interiora purg
cta, & mixta reſinæ. Semen eius lumborũ d
thagoras Scillam in limine ianuę ſ
medicamentorum intr
lere tradit.